

Мъсачина огъркулж-тъ. *P.* 185. Поднигнѣти отъ желаніе за да огърѣе коя годѣ заря отъ просвѣщеніе и нашиты еднородци. *Л. Д.* 1870 р. 203. Огънъ огърѣюще кичуре сливи съ жъста синаково-огнена свѣтлица. *Тб.* 43. 2) Въ средн. знач. засвѣчу, засію, свѣчѫ. Угревала дзвезда обденица. *M.* 165. Чорбаджиятъ си бѣше прѣмѣстилъ по близо до компаніята подъ сѣника-та на друго дѣрво, защо-то подъ предишице-то бѣше огърло сънце. *Л. Д.* 1870 р. 168. Радость огъря въ очитъ му. *Тб.* 108. Сѣнитъ на градътъ тихо огъривахъ отъ блестъка на далечний пожаръ. *Тб.* 43. Опозиціята била принуждена да замълчи и Иванъ огърфилъ отъ востокъ до западъ. З. 335. З) взойду, восхожу (*о небесныхъ соптилахъ*): Сънце и месецъ ми съ облогвѣ—„А егиди юсна месечина! Обевъ едношъ д' угремиме, Обевъ едношъ міе да зайдиме“. *M.* 59. Отъ декъ слонце си угрева, па до дека си за'ожде. *M.* 387. Кажде сънце угреваше,—Кажде сънце за'одвеше. *M.* 110. Огър Огърва безл. Ц. (против. захаждамъ, син, изгърѣ). Огърва ма плесница метафорически обѣ ударѣ (*ср. рус. огърѣть—ударитъ*): Ние така ште да ги сметемъ, дѣто нѣма да се сѣтять отека ги огърѣватъ плесницитъ. *Рш.* 56.

Огриамъ (*Макед.*) тоже ч то огърѣкъ: На Богомъ се верно моли (девойката): Огриме, Боже, сънцето. Да си испече погача. Огрия се сънцето, Та се испече. *B.* 53.

Огрибка с. ж. родъ скребка: Послѣ хмѣба изваждатъ и кѣту го убръшатъ съ утрѣнка отъ пепела, устрѣгватъ го съ огрибка на около по крайща, дѣвъ загорѣлъ. *Пк.* 36. Баба-та туря връху питѣ-тѣ угрипеж-тъ и огънь, и кади съсъ босилекъ лѣхусѣ-тъ и всичкѣ-тъ одавъ. *Ч.* 48. Вашите кенаре хлузатъ гърбътъ, като огрибки. З. 93.

Огризъ и. св. огрызу. *П.*

Огриски с. м. мн. и. огрызки, обѣдки.

Огроziкъ и. св. Огроziвамъ и. дѣ. внушу, внушаю отвращение къ чему: Често обръщтане къмъ дѣцата—оште по-вече огроziва дѣлото. *Пк.* 9—10 р. 185.

Огредамъ и. св. обезображену, пепорчу (*ср. серб. нагрдити*): Нещо роса да не ми зароснѣть, Нещо ветаръ да не ми повентѣ, Да огърдитъ свила и коприна. *M.* 184. „Що сторифме свакъ-то, ви зедофиме момето, огърдифме кукя-та залицифме наша-та“. *M.* р. 516.

Огърлаeкъ с. м. **Огърле Огърло** с. с. воротъ, воротникъ, воротничект: Различно и красно порѣбени ризы по угърлаци-тѣ, ржаки-въ-тѣ, пазвы-тѣ и полы-тѣ (шити полы на гергевъ). *Ч.* 70. Дѣвици си шькатъ сами разновидни примѣни, какъ то, сукманы съ камилы и птичета обшиты по полы, угърлы, машкулки... *Пк.* 87. Чюкманчето около огърлите-то бѣше набрано въ обшито съ бѣли и алени вълнени конце. *Зк.* 70.